

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHELSEA 3-3878

NO. 291. — ŠTEV. 291.

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 13, 1933. — SREDA, 13. DECEMBRA 1933

TELEFON: CHELSEA 3-3878

VOLUME XII. — LETNIK XII.

PREDSEĐNIK ROOSEVELT ZA ZNIŽANJE DAVKOV

EDINOLE V SLUČAJU, DA BODO DAVKI NA PIJAČO NIŽJI, BO MOGOČE ZATRETI BUTLEGARJE

V deželi je še vedno kakih petdeset milijonov galon butlegarskega žganja. — Po mnenju predsednika Roosevelta je treba davke čim bolj mogoče znati, ker sicer ne bo mogoče iztrebiti butlegarje. — Predsednik rekonstrukcijske finančne korporacije pravi, da je dolar zdrav denar.

WASHINGTON, D. C., 12. decembra. — Predsednik senatnega finančnega odbora, senator Harrison je po seji s predsednikom Rooseveltom reklo, da smatra predsednik za mnogo važnejše, da odpravi butlegarstvo, kot pa da dobi od žganja več davkov za zvezno vlado. Harrison pravi, da sta si predsednik Roosevelt in kongres edina v tem, postaviti na žganje kar mogoče nizke davke, samo da bodo butlegarji izločeni.

Na seji, katere so se poleg predsednika vdeležili tudi člani finančnega odbora obeh poslanskih zbornic, je "nekdo" predlagal \$2.60 davka na galon žganja. Harrison pravi, da predsednik ni omenil te svote in je vsled tega mnenja, da bo znašal davek na žganje manj, kot pa \$2.60.

Predsednik je pooblastil Josepha H. Choate, administratorja za žganje in namestnika zakladniškega tajnika Edwarda C. Lowry, da zastopata vlado pri seji finančnega odbora obeh zbornic.

Po mnenju davčnega izvedenca kongresa, L. H. Parkerja, se nahaja v deželi 40 do 50 milijonov galon butlegarskega žganja. Davek na žganje mora biti kar mogoče nizek, da bo vladno žganje moglo tekmovati z butlegarskim. Parker je reklo, da bodo prvo leto popili 140 milijonov galon žganja, ako ne bo zvišan dosedjanji davek na žganje \$1.10. Ako pa bo ta davek celo znižan, ga bodo popili 200 milijonov galon. Parker pravi, da lastniki butlegarskega žganja ne bodo zlili v jarke, temveč ga bodo skušali prodati.

Kongresnik Crowther, ki je član odbora za davek na žganje, je reklo, da mora biti davek na žganje tako nizek, da bo mogoče kupiti kvart žganja za \$1.50.

Senator je še reklo, da naj kongres pooblasti predsednika, da prične z državami, ki izvažajo žganje v Združene države, pogajanja za trgovske pogodbe.

CHICAGO, Ill., 12. decembra. — Na letnem banketu zveze illinoiških tovarnarjev je govoril Jesse H. Jones, predsednik Reconstruction Finance Corporation ter reklo med drugim:

— Ze nekaj tednov so nekateri ljudje v skrbih za ameriški dolar. Ta skrb je po mojem mnenju povsem brezpotrebna. S tem ne rečem, da ni stabilnost dolarja izvenredne važnosti, toda o stabilnosti ne more biti nobenega dvoma. Dolar je najboljši denar sveta in bo brez dvoma tudi ostal. Prav nič se ne bojim, da bi predsednik ali pa kongres uveljavila v tem oziru kake izpreamembe.

Jones je nadalje reklo, da želi predsednik zvišati cene blagu in izdelkom. To se pa ne more naenkrat zgorditi, in bo imel pri tem tudi kongres odločilno besedo.

— Uspehi, ki jih je dosegel predsednik v nekaj mesecih, so tako ogromni in vsestranski, da mu ne moremo drugače reči kot: — Dobro ste storili, gospod predsednik!

PARIZ, Francija, 12. decembra. — Ameriški generalni poštni mojster James A. Farley, ki se mudri na počitnicah v Evropi, je zagotovil danes ameriškim trgovcem v Parizu, da je ameriški dolar po-

Monarhisti podpirajo špansko vlado

AMERIŠKI POSLANIK V MOSKVI

Sprejet je bil z velikimi častmi. — Vsepovsod vise ameriške zastave. Ž njim je devetletna hčerka.

Moskva, Rusija, 12. decembra. Sovjetska vlada je opustila vse dosedjanje običaje in predpise, da pripredila ameriškemu poslaniku Williamu C. Bullittu tudi sprejem, kakoršnega še ni bil deležen novi poslanik kakre druge države.

Močne svetilke so razsvetljevalne prizore, ko je prvi ameriški poslanik pri sovjetski vladi izstopil iz železniškega voza. Kamere so deset minut jemaše slike.

Bullitta je pozdravila velika republike sklenile trgovske pogodbe, kar bi oživilo med njimi trgovino in jim nudilo v gospodarskem oziru veliko pomoč.

Na sedanji panameriški konferenci ni tako ostrih debat kot so se vrstile na prejšnjih. Povod je, da opaziti najlepši sporazum.

MLADA ŽENA BO OBEŠENA

Jackson, Miss., 12. decembra. Najvišje sodišče države Mississippi je rassodilo, da mora biti 17 let starca črnaka Annie May Harmon

17. januarja obešena. Na smrt je bila obsojena, ker je umorila svojega moža Josepha 27. decembra 1932. Za svoj čin se je izgovarjala, da ji njen mož ni bil zvest.

NEMŠKI AEROPLAN
SE JE RAZBIL

Hamburg, Nemčija, 12. decembra. — Na letališču Fuhlbuetel blizu Hamburga se je razbil potniški aeroplans Lufthansa in ubitih je bilo šest oseb, med njimi dva Newyorčana.

Ameriški žrtvi sta:

Emma Amalia Armstrong iz Astoria, N. J., vdova po Jamesu Armstrong, ki je bil nekdaj v družbi s Hammesteinem v gledališčem podjetju, in Frank Barber, lastnik taksijev iz New Yorka.

Med ponesrečenimi Nemci so pruski državni svetnik Gustav Wageman, pilot Grutzbach, radio operator Wien in nek potnik. — Stirje drugi potniki so bili težko ranjeni.

Takoj, ko je bil Wynekoop izpuščen iz zapora, je obiskal svojo matere v okrajni jezi ter ji objabil, da bo storil vse, da bo dokazana njeno nedolžnost.

WYNEKOOP JE OPROŠČEN

Chicago, Ill., 12. decembra. — Sodišče je Earleja Wynekoopu oprištelo vsake krijeve pri umoru njegove žene Rhete. Vsled tega je obdolžena umora samo njegova mati dr. Alice Wynekoop, ki se nahaja v zaporu pod obdolžbo, da je na operacijski mizi svojega urada ustrelila svojo sinato.

Takoj, ko je bil Wynekoop izpuščen iz zapora, je obiskal svojo matere v okrajni jezi ter ji objabil, da bo storil vse, da bo dokazana njeno nedolžnost.

VOLK V VODNJAKU

Mountain Lake, Minn., 12. decembra. — Farmer H. Olert je zasišal zjutraj iz svojega vodnjaka silno tuljenje. Pogledal je in se prepričal, da je velik volk v vodnjaku. Ustrelil ga je in dobil za njegovo kožo \$24.50 nagrade.

polnoma zdrav ter pri tem slavil predsednika, ki zna tako dobro ravnati z valuto.

Zelo sem bil presenečen, — je reklo, — ker z dolarjem nisem mogel toliko kupiti kot sem pričakoval. S tem pa ni rečeno, da sem vznemirjen. Roosevelt natančno ve, kaj imajo v mislih njegovi kritiki, dočim njegovi kritiki ne vedo, kakšnega mnenja je on.

PANAMERIŠKA KONFERENCA

Združene države bodo podpisale pogodbo proti vojni. — Argentina je za znižanje carine.

Montevideo, Uruguay, 12. decembra. Amerika in Argentina sta vrgli danes na panameriški konferenci na tehtnico ves svoj vpliv za uveljavljanje miru in za izvleček gospodarske obnove.

Združene države bodo podpisale pogodbo, ki jo je predložila Argentina, in ki je naperjena proti vojni. Argentina bo pa pristala na predlog ameriškega državnega tajnika Hullia, na katere je izrazila znižanje carine.

St. Joseph, Mo., 12. decembra. Okrožni sodnik J. V. Gaddy je z ostriimi besedami obsodil linčanje črnega Lloyd Warnerja ter je poselbil poroti naročil, da to zadevo preide. Sodnik je povdral, da je vsakdo, ki je bil udeležen pri linčanju, kriv umora po prvem rednu.

Potrebno je, da kaznimo vsakega, ki je bil v oni tolpi, če hočemo sami sebe zavarovati pred tolpo, — je reklo Gaddy. — Oni, ki je razbil vrata kaznilnice, je ravno tako kriv, kot oni, ki je požiral zanjko okoli Warnevega vratu. Ta druhal ni imela name, da prepreči ponovitev Warnevega zločina. Bič je soraštvo, ista strast, ki spreminja vsak umor.

Ako boste našli prave vodilne, boste imeli pred seboj ljudi, ki ne zavzemajo nikakrige višje moralne stalež, kot je bil Warne. Njihovo dejanje je navadno.

Sodnik je končal z iskreno pojavljavo pomoznega pravdnika, ki je že izdelal obtožnico proti petim osmulinom vodiljem.

JAPONCI HOČEJO
IMETI VEČJO
MORNARICO

Načrti, ki jih je izdeloval mornaricu v Aziji.

Imeti hoče z Anglijo enako mornarico. — Zahteva, da je leta 1935 najmočnejša sila v Aziji.

Tokio, Japonska, 12. decembra. — Kot pravi list "Jiji", bo japonska vlada leta 1935 predlagala enakost v oborožitvi bojne mornarice za vse države. "Jiji" je dobro ponosen na mornarskih zadavah.

Japonska vlada je že opetovala objavila, da bo na prihodnjih mornarskih konferencih zahtevala enako mornarico z Anglijo in Združenimi državami. Obenem bo tudi predlagala, da je vsaki državi dovoljeno graditi bojne ladje, ki so za uporabo obrazložene.

Ameriški žrtvi sta:

Emma Amalia Armstrong iz Astoria, N. J., vdova po Jamesu Armstrong, ki je bil nekdaj v družbi s Hammesteinem v gledališčem podjetju, in Frank Barber, lastnik taksijev iz New Yorka.

Med ponesrečenimi Nemci so pruski državni svetnik Gustav Wageman, pilot Grutzbach, radio operator Wien in nek potnik. — Stirje drugi potniki so bili težko ranjeni.

SMRT KRALJEVEGA
REŠITELJA

Rim, Italija, 12. decembra. — Danes je umrl tukaj v starosti 69 let polkovnik Giovanni Lang, ki je dne 14. marca leta 1912 rešil lasteknemu kralju in kraljici življeno.

Tekom neke parade se je približal kraljevemu vozu mlad atentator ter dvignil revolver. Lang je pisan med atentatorja in kralja ter prestregel kroglo, ki ga je težko ranila na glavo. Ko je ležal v bolnici, ga je kralj večkrat ob-

LINČARJI SO KRIVI UMORA

Posebna porota je prevzela preiskavo linčanja. — Sodnik Gaddy je odredil preiskavo.

St. Joseph, Mo., 12. decembra. Okrožni sodnik J. V. Gaddy je z ostriimi besedami obsodil linčanje črnega Lloyd Warnerja ter je poselbil poroti naročil, da to zadevo preide. Sodnik je povdral, da je vsakdo, ki je bil udeležen pri linčanju, kriv umora po prvem rednu.

Potrebno je, da kaznimo vsakega, ki je bil bil v oni tolpi, če hočemo sami sebe zavarovati pred tolpo, — je reklo Gaddy. — Oni, ki je razbil vrata kaznilnice, je ravno tako kriv, kot oni, ki je požiral zanjko okoli Warnevega vratu. Ta druhal ni imela name, da prepreči ponovitev Warnevega zločina. Bič je soraštvo, ista strast, ki spreminja vsak umor.

Ako boste našli prave vodilne, boste imeli pred seboj ljudi, ki ne zavzemajo nikakrige višje moralne stalež, kot je bil Warne. Njihovo dejanje je navadno.

Sodnik je končal z iskreno pojavljavo pomoznega pravdnika, ki je že izdelal obtožnico proti petim osmulinom vodiljem.

TAJNIK ICKES JE PADEL

Washington, D. C., 12. decembra. Notranji tajnik Ickes je na ledeni ulici padel tako nesrečno, da si je zlomil rebro in je bil prepeljan v mornarsko bolnišnico.

Ickes je šel iz svoje hiše v urad, ko se mu je pripeljal nesrečno. Ker se mu ni zdelo, da je poškoden, je šel v svoj urad, kjer je bil nekaj časa. Ko pa je postalna bolnišnica na desni strani vedno večja, so mu pomagali v avtomobil in se je odpeljal v bolnišnico.

Davek za tuje v Franciji

Pariz, Francija, 12. decembra. Ameriški gospodarji so zelo razburjeni vseh dolobe v proračunu, katerega jih obdarila poslanska zbornica in ki dočaka 5 odstotkov davka od plače vsakega tujca, ki je pri delu sedi, in 10 odstotkov od plače za vsako drugo delo.

Gleda tega davka razmišlja ameriški poslanik, ki pa v tem oziroma ne bo storil nobenega koraka, dokler te predlage ne sprejemeta senat.

Tudi francoski podjetniki, zlasti lastniki rudnikov, ostro protestirajo proti temu davku, ker so v nasprotju s pogodbami z drugimi državami. V francoskih premogarskih okrajih je zaposlenih 85.000 tujcev, največ Poljakov.

Ako stopi ta davek v veljavo, bo morale premogarske družbe plačati na čelo do 100.000.000 frankov davka, kar pa je po sedanji gospodarski razmeri nemogoče. Na vsestranski pritisk bo senat, ki bo razpravljal v petek, predloga najbrže zavrgel.

KARTUZIJANI SE SELIJO

Pariz, Francija, 11. decembra. Beli menih, kartuzijane, počakajo gledajo na svoj dom v Chartreuse v Franciji.

Kartuzijani so bili leta 1901 izgnani iz Francije in so se naselili na Španskem, sedaj pa zoperišči primeren prostor v Franciji, kjer hocijo zoper izdelovali svetovno znani liker chartreuse.

To sedaj jim je dovoljevala francoska vlada, da so smeli prihajati v Francijo "na dopust" ter so v civilni obleki izdelovali liker, katerega ne zna nikdo drugi napraviti.

Ker je sedaj prohiteljica v Ameriki odpravljena, bo francoska vlada kartuzijancem zoper dovolila, da se smejo naseliti v svojih starem domu v Douroultu blizu Grenobla, kjer so pričeli izdelovati prvi liker leta 1757.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Nakar, President
L. Bošecnik, Treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Lasted Every Day Except Sundays and Holidays

Ja celo leto volja na Ameriko in	za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	za pol leta	\$5.50
\$6.00	\$5.00	
Ja pol leta	za inosemstvo za celo leto	\$7.00
\$5.00	\$5.00	
Ja četr leta	za pol leta	\$8.50
\$12.00	\$8.50	

Subscription Yearly \$2.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemni nedelj in praznikov
popis bres podpis in osebnosti se ne pribostejo. Denar naj se blagovoli
podeliti po Money Order. Pri spremembri kraja naročnikov, prosimo, da se
najudi prejšnje bivališče naznam, da hitreje našdem naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3578

REVIZIJA VERSAILLSKE MIROVNE POGODE

Še danes, po petnajstih letih, vlada v svetu skoro isto razmerje kot je bilo umetno ustvarjeno v Versaillesu.

Takrat so odločevali zmagovalci in diktirali pogoje.

Nemčijo in Avstrijo so skoro do golega oskubili. Razmeroma še najmanj sta bili prižadeti Bolgarska in Turčija.

Skoro sleherni je dobil, po čemer je hrepenel, le "zmagovalki" Italiji se niso vse njene želje do pičice vresničile.

Dalmacijo bi rada imela in Slovenijo do Save.

Umetno je, da po spremembu versailske mirovne pogode in pogodb, ki so bile sklenjene za njo, streme izključno le tiste države, ki se čutijo prikrajšane.

Najbolj prikrajšana je bila Nemčija, in baš zato je njen zahteva najbolj glasna.

Tudi Avstrija se oglaša in z Avstrijo vred Italija, ki se ji strahovito cede sline po naši zemlji.

Interesi Italije in Avstrije se križajo na Tirolskem, kajti Italija je v svoji nenasitnosti pogoltnila tudi precej nemške zemlje in prebivalstva.

Temu nasproti pa Anglia in Francija ter države Male antante nočejo ničesar slišati o kaki reviziji. Plen, ki so si ga zajamčile, hočejo obdržati. V Evropi se snuje nova grupacija sil.

Na eni strani Anglia, Francija in Mala' antanta, na drugi strani pa Nemčija, Avstrija in Italija.

Bolgarska še koleba in ne ve, komu bi se pridružila.

S tem, da je dal Mussolini bolgarskemu kralju za ženo hčer italijanskega kralja, je skušal privezati Bolgare nase. To umetno ustvarjeno "prijateljstvo" pa ne bo držalo.

Bolgori, ki so že dolgo vrsto let igrača v rokah lisjaške evropske diplomacije, so začeli slednjič uvidevati, da je le v trdni zvezi z Jugoslavijo oziroma v okrilju Jugoslavije njihova bodočnost.

Nasprotje med obema skupinama sil je že sedaj precej vidno in se bo sčasoma tako poostrolo, da bo najbrž uavnano z orožjem, če se bo Liga narodov izkazala brez moči in brez vpliva.

Petnajst let je v življenju narodov kratko doba, toda zdi se, da so narodi že začeli pozabljati strahotno lekcijo, ki jim jo je dala svetovna vojna.

SOVRAŽNIKI ČLOVEŠTVA

Zdravniška znanost bojuje boj z velikimi sovražniki človeštva — bacili.

Znani so ji povzročitelji skoro vseh bolezni in proti njim se še precej uspešno boriti.

Iz Indije poročajo, da bo divja zverjad kmalu zatrta. Levov in tigrov je malo, pa tudi strupenih koč vsako leto več pobijejo kot se jih izleže.

Ni več daleč čas, ko bodo bacili pod kontrolo in ko divje živali ne bodo več ogrožale človeštva.

Človek se bo iznenabil velikega števila svojih sovražnikov.

Toda en sovražnik, najhujši, najbolj nevaren, zavit in prebrisani mu bo še vedno ostal.

Ime mu je — človek.

ČE NAMERAVATE V DOMOVINO?

Pišite nam takoj bo brezplačna navodila in zagotavljamo Vam, da boste po ceni ter udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU

216 West 18th Street New York, N. Y.

Dopisi

Little Falls, N. Y.

Razmere v tukajnjem mestu se še niso nič izpremenile. Gradenje mostu čez reko Mohawk zelo počasi napreduje. Mraz je tudi že večkrat prav močno prisoten, tako da če si se prikazal iz hiše, te je streslo po celem životu. Po tovarnah je tudi malo ljudi zapošljenih in jih po večini tava po mestu, gledajoč, kje bi se kako delo dobilo.

Obljubili so nam mestni očetje, da bodo preskrbeli delo kakim 300 osebam za par mesecev, toda do sedaj še ni duha ne sluga o tem delu.

Cene blagu so zelo narastle, potem pa naj človek kupi če more. Upamo na boljše čase, med tem mislimo, kaj bi se dalo vse napraviti, ko bi bilo več denarja.

Kratek čas si večkrat preganja zakoški družinsko prireditvi ali pa veselico kakega družstva.

Tako se bomo zopet malo poselili v soboto navečer dne 16. decembra, ko nam bodo tukajnjé žene priredile majo pojedino.

Ko bomo nasitili, bo pa ples, na katerem bosta igrala Mr. Zorče in Mr. Švasnik, tukajšnja dobro znana harmonikarja. Vstopnine ne bo nič, toda če bo hotel, kateri zaliti želodec s kako tekmo, če bo pač moral plačati zanjo.

Uljudno ste vabljeni vsi Slovenci od tukaj in iz okolice, da nam pridružite na tej prireditvi, kajti žal ne bo nikomur, kdo se bo udeležil.

Poročati moram tudi, da je bil na seji društva sv. Jožefa, J. S. K. J., vršič se dne 10. decembra izvoljen sledeči odbor: Urh Anton, predsednik; Oredkar Paul, podpredsednik; Matja Frank, tajnik; Kerzich Mary, zapisnikarica; Kramer Joseph, blagajnik. Mrljak William, Osredkar John in Miklavc Josephine, Jr. organizatorji. V nadzorni odbor pa: Matja Laurence, Miklavc Joseph in Mlinars Frank. Društveni zdravnik dr. H. W. Vickers.

Obenem je društvo sklenilo, da priredi veselico dne 27. januarja 1934 ter da se mora vsak član ali članica udeležiti ter kupiti za 50 centov tiketov pri tajniku ter plateni vstopnino 25 centov. Kdor se ne udeleži veselice, bo pa moral plačevati po 10 centov mesečno za društvene stroške kot do sedaj. Izveti so seveda bolni člani, kateri bodo pa vseeno morali prispeti v blagajno društva 75 centov. Vsi oddaljeni člani pa bodo še nadalje plačevali po 10 centov mesečno.

Direktorj Slov. Domu je tudi sklenil, da se ima vršiti veselica na Silvestrov večer, kot vsake leto v vstopnino 25c.

Igrala bo Slov. godba. Vsak član je dolžan se udeležiti te prireditve.

Toraj ne pozabite na vse te prireditve in se jih udeležite polnoštevno.

Nasvidenje v soboto 16. decembra v Slov. Domu na 36 Danube Street.

Frank Matja.

NAJBOLJSI SLOVENSKI ROMAN

"GRUNT"

(Spisal Janko Kac)

kar jih je izšlo po svetovi vojni, ima v zalogi

KNJIGARNA "GLASNARODA"

Cena

\$1.35

North Bergen, N. J.

Ker spadam tudi jaz med newyorške "jagre", bom opisal našo letošnjo lovske sezijo.

V Plainfield nas je namreč povabil Mr. Cvetkovič in obetač vse.

Ko smo se napotili v Plainfield prvo soboto, to je bilo 18. novembra in ko smo došli do Cvetkovičeve hiše zjutraj ob šestih, je bilo vse temno. Začeli smo trkati na prednjem vratu, potem še na drugem koncu hiše, pa nobenega glasa od nikoder. Nato začenemo kričati na vse grlo, pa ni bilo ne Cvetkoviča, ne srn, ne zajev, ne mačkov, ne psov. V splošnem je spalo vse, vsek v svojem brlogu.

Napotimo se do Mr. Skvarca in zavzemamo na vrata. Tačko je bila

— Kaj želite?

— Gremo jagat.

— Dobro, grem jaz z vami, da vam pokazem, kje se bo dalo kaj dobiti.

Medtem nam je njegova soprona pripravila zajtrk, da smo se prav dobro pokrepeli.

Odpravimo se v gozd, in začel se je tista divja gonja, ki jo je že omenil Mr. Cvetkovič. Ampak zajet je niso zmenili dosti za naše korake in za puške, ker se ne da strelijeti z eno roko, z drugo pa držati flaško pri ustih. Tako je minulo določeno.

Po kosišu se napotimo na drugo stran farme, kjer smo spodili nekaj zajeve in fazanov. Začelo se je streljati, ne na smrt, ampak na življenje, ker so vsi zajeti in fazani odnesli zdravo kožo.

Mi se pa vrnemo razočarani nazaj k farmerju. Ko so prišli njegovi sinovi in krov, jih vprašamo, če je bila kaj sreča.

— Nekaj zajevov smo dobili, — pravijo.

Potem jih uamenjejo pred nas. Parkrat se debelo spogledamo in takoj smo napravili primerno kupčijo. Tako je bil konec jaget.

Otočenec: — Dinamou sem dobil že pred poleti.

Predsednik: — Za kaj ste ga rabili?

Otočenec: — Streljal sem ribe.

Otočenec je nato povedal, kaj je napolnil kofersko balanco z dinamonom, poskom in papir-

Iz Slovenije.

Novi grobovi.

V Ljubljani je umrla po kratkem trpljenju Marija Samsonovna-Kanska.

Po določenem trpljenju je zatisnil v Tržiču oči predlinški strugar Franc Josef. Njegov sin otvarja v Tržiču samostojen briški salon, drugi sin se je pred pred dnevi vrnil v Francijo, ker je bilo videti, da se je očetu obravalo bolezen na bolj.

Umrla je v Češah nad Hrastnikom Unšula Laznikova v starosti 69 let.

Atentator Ogrin iz Dola obsojen.

Pred malim kazenskim sestrom, ki mu je predsedoval Ivan Kralj, se je 28. novembra ponovila razprava o nočnem atentatu na stanovanje šolskega upravitelja Ijala Nikolaja Einspiera v Dolu pri Ljubljani. Atentat, ki je imel politično ozadje, je bil izvršen ob 2. zjutraj 27. junija lani. V oknu je nastala silna eksplozija, ki je povzročila polovico okna v upraviteljevo stanovanje deloma na njegovo posteljo, deloma na tla ob nospravljeni strani okna, drugo polovico pa tven na njivo.

Zaradi atentata je bilo lani obloženih več kmečkih fantov, med njimi tudi brezposelnih delavcev Ivan Ogrin iz Zaboršča, občina Dol. Pri razpravi 9. septembra lani so bili vsi obtoženec oproženi zaradi pomankanja zadostnih dokazov v smislu § 280, k. z. Dokški brožniki pa niso mirevali in so po razpravi nadaljevali prizvedbo. Napisali so ugovorili, da je pravilni atentator Ivan Ogrin, ker je še tisto noč pravil sosedu Nikolaju Slovniku, da je "nekaj naredil kar bo drugi dan videl". Ogrin je bil letos oktobra ponovno arretiran, ž njim pa tudi nekateri drugi. Ogrin je zločin priznal, preklical pa je imena vseh onih, ki naj bi ga bili nagovorili in atentat. Zato je bila preiskava proti soosumnjencem ustavljena.

Ivan Ogrin, ki je brez desne roke, je v sedanji razpravi, kratko dejal:

— Da, sem krit!

Predsednik: — Kako je prišlo do tega atentata?

Otočenec: — Tako, ko so bile demonstracije, so ljudje govorili, da je upravitelj krit raznih ajetacij. Sklenil sem, da ga zato malo oplasim.

Predsednik: — Kje ste dobili material?

Otočenec: — Dinamou sem dobil že pred poleti.

Predsednik: — Za kaj ste ga rabili?

Otočenec: — Streljal sem ribe.

Otočenec je nato povedal, kaj je napolnil kofersko balanco z dinamonom, poskom in papir-

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JANKO F. SRIMŠEK:

DRUGI DEL

Črna noč se je poveznila na me.

Slišal nisem ničesar več —

Nekaj minut pozneje me je v poselenem obrazu bodril nadporočnik: "Pokonec glavo, lovec! Vraga! Če ste bolni, zakaj ne marodirate! — Bo sedaj dobro?"

Bo, gospod nadporočnik — Na prsih sem bolan — Že dolgo — Plijuča —

"Takoj k zdravniku! Na mestu! Recite, da sem vas jaz poslal — Od njega naravnost v četo — V poletju — Če vam ne bo bolje, bom zahteval, naj vas odpremijo v bolnišnico —"

"Hvala, gospod nadporočnik."

"Pojde!" — Aha! — Stojte!

Vzemeli tole brzojavko in jo domov gredeli oddajte na pošti. Recite go spodnji, da je nujna! Potrdilo mi prinesite jutri zjutraj — Danes je že dosten kasno —"

Zlomljenih kolen sem se odzival iz adjutanture.

Na mizi komolce, v dlaneh glovo sem med zidovi svoje sobe premišljeval: "Kaj sedaj? Kako? — Kaj!" Trl si in belil glovo, da je pokalo in se lomilo v prenapetiji možganah. Ali — moj Bog — resilne misli od nikoder. Samo uradnika je tiktakala enakomerne. Požiral minute in četrtnike z neobrzdano naglico. In mihne so brencale po kotih in se vrtoglavlo zatavale v umazana stekla za zapravljenih očnih. Pred menoj je ležala adjutantura brzojavka.

"Tri četrti na pet! Kristus križani! Kaj naj storim?" sem se zagnal s sedeža. — "Kaj — — ?"

Odprl sem oknice in vrata, da je v ostem prepihu zatrepetalo celo telo.

Stisnil cigaret med suhe ustnice, prižgal jo in globoko v prsa potegnil rožirek rezkega dima.

S težavo zakolovratil od mize do vrat — od vrat do mize —

In se je nepričakovano zasvetilo razbojnikom celom —

"Oj, bedak! Tako enostavno!

Tvegan, res! Ali vsaj za dan, dva

si podaljšam rok! Prigrabim časa!

Časa! Časa! Edino tako pojde,

če pojde. Drugega izhoda ni!

Vsaj za sedaj ne! Podpisal sem ga enkrat, nadporočnika, podpišem ga še v drugič! Ako se posreči, dobro!

Ako ne — Izgrubit ne morem ničesar več! Samo hitro! Brez slehernega odlašanja!

Na nepopolnejših s četno štampljko žigosanih dopustnicah, ki sem se bil z njimi preskrbel, je bilo za dobrega pol prednja čistega prostora. Pečat je bil udarjen v spodnjem desnem kotu. Za razne manjše dopise in brzojavke smo v adjutanturi trošili vsakovrstne stare tiskovine. Študio se je pri solidnih tistih dni tudi na papirju, ne samo na hranu in kruhu. Z živo naglico, da so mi škarje dvakrat spodelete, sem iz dopustnice odrezal netiskani kos in brez datijnega napisanja napisal nanj sledenje brzojavko:

"Orožniški postaji Mirna Peč —

Na dopustu se nahajači lovec nadomestne čete 7. lovskega bataljona naj prekine svoj dopust in se nemudoma vrne v kadru. — E. K. F. I. B. 7. —"

Z občudovanjem vrednim mirom in sigurnimi potazami sem poleg četnega pečata zopet podpisal —

gospoda adjutanta.

"Pet! Na pošto! Vsak trenutek je dragocen."

Tristo sekund pozneje je počna gospodična klepala ne morzejev aparat mojo brzojavko, med tem ko je prva — nadporočnika —

grela v mojem prsnem žepu —

Dva tisoč in sto sekund za svojo brzojavko sem v poštini uradu odal nadporočnikovo — —

Takle sem tehtal in sklepal:

Orožniki so službeni ljudje. Točni in vestni. Na patrolah in zapisnimi mizami. V svojih poročilih so posebno. "Bodite kratki in jedrnati!" je vedno in vedno

V ZANKI

zahteval od njih pisarniški konjiček. Taki bodo, ker morajo biti, tudi oni žandarji. Mirni Peči. Pride, jim torej moja brzojavka prva v roke. "Razumem!" bo rekel gospod stražni mojster. In bo poslal svojega podređenega h Kostanjevčevemu Janezu, lovecu "na dopust", da mu pove: "Gospod zadal, doput ti je skrajšan! "Augenblicklich" se poberi v kasarno nazaj! Nič izpravevanja ne trpmi! Služba je služba! Klubase in krvavec se jedo samo za Božič in pustne dni! S prvim prihodnjim vlakom —

"Lovec Kostanjevjev — Dopust!" je zablebetal nesrečnež — "Nazaj sem prišel — Žandarji —"

"Marš v četo! Tod za ogrom! Po vrtovih — Doma me počakaj! — Marš!"

In Janez pride. In mu vzameni dopustnico. In jo sežgem. Usta mu pošteno zamislim. Naprej naj glede sam!

Na drugo — nadporočnikovo brzojavko se bo štražmojstrov odgovor, že so moje predpostavke pravilne, glasi: "Lovec Janeza Kostanjevega pred tremi tedni ni bil pred tremi tedni doma!" Oziroma, če je fant resnično bil vojni begunec: "Lovec Janeza Kostanjevega je bil pred tremi tedni doma!" Niti besedice več gospodje orožniki v svoji točnosti ne bodo dodajali svojemu potročilu. Ker bodo ne samo iz same dopustnico temveč tudi iz vsebine moje brzojavke jasno videli in vedeli, da nam v četni komandi sedanja Janezov dopust ni nobena skrivnost. Če je Janez bil pred enaindvajsetimi dnevi v Mirni Peči ali ne, to ni moja skrb. Poglavitno je in ostane, da komanda ne izve, da je sedaj na obisku pri materi. Ker bi v tem službujo moral gospodu stotniku in še drugim razložiti in razložit jaz, na kakšen način in s čigavim dovoljenjem se je fant podal na trdnevo rajzo. —

Z ognjem se igral. S požarom. Z življenjem. Nā eno edino oko na kocki, ki se je v pričujočem službenih točnosti ali netočnost varnostnih organov imenovala, sem staval vse! Vse in ničesar! V mreži, iz sto zank povezani, sem se valjal brez moči, kadar ujet sulci in mogočnosti, da se iz nje osvobodim, razen te ni bilo. Ako se bo odgovororožnikov glasil drugače — recimo, da fanta svoj čas ni bilo doma, temveč da je sedaj na dopustu; in morda še celo dostavek, da so ga žandarji v zvezi prve "četnine" brzojavke odpravili nazaj h kadru — Potem — Seveda — Potem — Napijem se kakor žival — Doma pa — na zidu — visi moja puška — Tudi seženj vrvji bo za dostoval —

Ob enajstih dopoldne sem pred šolo prestregel pismeno. "Za nas? Za komando? Brzojavka?"

"Da."

"Morda iz Mirne Peči! Čakamo jo že od davi!"

"Hoenigstein — Tako je!"

"Dajte! V adjutantu ne more — Offiziersbesprechung!"

"Vzemite! Potrdilo nam vrnite po ordonanci —"

"V redu!"

V zaklejenem stranišču sem trepetale odlepil brzojavko. Prebral ju z zamagljenimi očmi.

"Bog moj, če si kje na svetu ali v nebesih — hvala ti! Hvala!"

Odgovor je bil "kratek". "Jednostavno!" Točno po prejetiji navodilni pisarniškega konjička:

"Lovec Janez Kostanjevega pred tremi tedni ni bilo doma na dopustu." — Stop! Podpis!

Z arabsko gumno, ki sem si je bil že ob osmih ob prihodu v pisarno pripravil stekleničko in del v žep sem brzojavko previdno zapelel in odnesel adjutantu —

Cetrtega dne zjutraj je na stezi pred šolo stel postopen raport. V prvem nadstropju so na hodniku zaženketale ostroge.

"Habt Ach!"

Tedaj se je za ovinkom na cesti utrnil bled in prepadel Kostanjevčev Janez, lovec, z nahrbtnikom na plečih in krovčkom v rokah. Prišel je do reportne vrste in se brez besede s 'celim svojim bremenom

"Gospod nadlovec — pokorno prekajena — Ako dovolite —" "Za pijačo dam jaz — Vino ali pivo —" "Pivo!" "Cel sodček, gospod nadlovec!" "Mi je prav!"

Petnajst let in več počiva na tej zgodbi. Resnična je od črke do črke, kakor je resnična beseda, ki pride iz ust božjih. Verujem, da je mnogo njenih junakov še živih. Veselih in zdravih. Če jo dobe v roke in je bodo brali, naj v spominih na pretekle čase poščijo med že napol zabrinanimi podobami tudi moj obraz. Vsaj za trenutek dolgo. Hvaležen jem bom iz vsega sreca. Obljubljam! Na resničnost zapisanega obljubljam!

Postavil na skrajno levo krilo.

"Kakšen hudič —", je skočil službojčič nadlovec Rebek nad princešico. — "Odkod je tebe prineslo? Česa iščeš tu? — Kako se pišeš? Kdo te je odredil na rapport?"

"Lovec Kostanjevjev — Dopust!"

NE SMEM TE LJUBITI

Zanimiv roman iz življenja —
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

20

Zdravnik jo začuden pogleda.

Dobro, milostljiva gospica, sami morate vedeti, kaj morate in kaj ne smete storiti. Torej sporočite ujenim sorodnikom in treba je hiteti.

Gilda se prikloni.

— Tako se bo zgodilo, gospod doktor in hvala vam!

Nekaj časa stopi Gilda nepremično, ko odide zdravnik. Dalo bodo stanje bolnice nevarno, to je vedela, toda ne, da se bo tako nalo skončalo.

Kakor ji je bilo težko kazati svojo ljubezen, vendar ji je bilo neizmerno laudo, da mora umreti. Najraji bi jo popolnoma obnovila pred tem, da ne bi nješesar slutiša. Kako pa bo vplivalo na njo, kadar bodo na njeno sporočilo prihitali sorodniki? Ali se ji ne bo porodile slutnja, da je njen stanje skrajno slab?

Iznišili si je mora kako zvijača, ki bi opravila prihod njenih sorodnikov. O tem je hotela razmisljevati. Toda sedaj je morala najprej odpustiti pisma. Sorodnike je morala poklicati, drugače bi ji pozneči, da tegav ni storila. Saj so bili vse enega mištejna, da se poteguje za njen dedičino.

Naglo tedaj napiše brzovajke in jih odpšije.

Nato pa zopet odide v bolniško sobo.

— Kje pa si bila tako dolgo, Gilda? Kaj imas tako dolgo govoriti z zdravnikom? — pravi trpko bolnica.

Gilda ji lahko popravi blazine. Sedaj si mora iznišiti kako nedolžno laž.

O — zdravnika sem samo vprašala, ako boš mogla za svoj šestdeseti rojstni dan, 3. oktobra, nekoliko vstati. Morebiti te bomo mogli posaditi na divan pri oknu v sosednji sobi.

— In kaj je rekel zdravnik?

Ako boš počorno izpolnjevala vse njegove odredbe, upa, da ti bo mogoč dovoliti.

— Oh, prav nič ne čutim, da bi mi bilo kaj na boljše, — pravi gospa žalostno.

Ker si še vedno tako slaba. To pa je po dolgi bolezni razumljivo. Bo že boljše.

S tem me že dolgo tolaziš. Toda sama ne opazim nikakega izboljšanja. Ali je gospod Tribitz danes zopet poshal evelice?

— Da, mama.

— No — in kaj?

— Izrazil je željo, da kmašu ozdraviš.

Neumnost! Tega ne mislim. Vedeti hočem, če si se že kaj spamerljava...

Gilda nekaj časa zamisljena gleda pred se. Ako se ji zopet protivo, potem jo bo gospa zopet zmerjala in se bo razburila. To bi pa mogočo pospešiti njen konec.

Zato pravi tisoč:

O tem bova govorili, ko boš zopet zdrava, mama. Do tedaj se bom premislila.

Ker je do sedaj Gilda na taka vprašanja odgovarjala vedno z "ne", je bila gospa videla v njenih diplomatičnih besedah prvo znamenje popuščanja. In vsled tega postane nekoliko prijaznejša.

— Gilda, sedaj boš dobra in me ne boš več jezila.

— Jeziti te prav gotovo nikdar ne amaram, mama. Sedaj pa bi želela s teboj še nekaj govoriti. Ali misliš, da bodo tvoji sorodniki pustili da tvoj šestdeseti rojstni dan poteče kar tako, ne da bi te obiskali in se s teboj poravnali?

Gospo se zaničljivo nesmeje.

To je mogoče. Saj poskušajo vse, da bi dobili bogato dedičino. Toda zastonj se bodo trudili. Kakor hitro sem zopet zdrava, bom napravila oporoko — da — prav gotovo. Ti boš kot gospa Tribitzova pododova moje premoženje in moji dragi sorodniki se bodo od jeze razrgali.

— Veš kaj, mama, prav nič se ne bom čudila, ako sedaj pridejo vti Wiesbaden in se bodo skrneli s teboj pobotati.

— Mogoče! Toda, le naj pridejo, doslegli ne bodo ničesar!

— Toda poravnati bi se mogači z njimi.

Mislim, da se ne bo zgodilo. Saj se morem na nje vedno jeziti. Upam pa, da jim ne bo prišlo na misel, da bi me obiskali. Prišli bodo samo v upanju, da bom kmašu in brez oporce umrla. Toda te usnje jim ne bom napravila.

Gilda je dosegla, kar je hotela. Svojo rednico je pripravila na to, da pridejo njeni sorodniki. Več ni hotela.

Bohniči da predpisana zdravila in jo prosi, da poskuša zaspasti.

Predno pa se to zgodi, še vpraša staro gospo:

— Ali bom mogla na svoj rojstni dan, ko bom železala na divan, sprejeti gospoda Tribitz? Težko že čakam na njegove prijazne in ljubezljive besede.

Gilda ustane se zategnejo.

— Bemo videli, ako bo mogoče mama, — pravi tisoč.

— In gospa rares kmašu zaspri.

Gilda mirno sedi poleg postelje in čaka, da pride strežnica, ki bo mesto nječastila pri bolnični.

Pri tem mora vedno misliti na to, da so njene ure števe. Ta misel je izbrisala vse, kar je morala pred njo pretrpeti. Na nič drugega ni mogla misliti, kot da je bila njeni dobrotnica.

Kaj bo z njo, kadar ji omreje rednica, tega Gilda ni vedela. Na to sedaj tudi mi mogla misliti. Vse bo že kako prišlo.

Samo da gospa ne bi sponzula, da mora umreti. Tako strašno bi bilo gledati njen smrtni boj. Že samo misel na smrt jo je razburila do skrajnosti.

Gilda je v svoji srčni bojazni molila, da bi Bog njeni rednici dodeli mirno smrt.

*

Ko je zdravnik šel od Gilde, ga je prestregla gospa Marsalisa. Z Ofly je stala v veži, ko pride mimo zdravnika.

— Gospod doktor, kako gre gospoj? — ga vpraša.

— Ne dobro, milostljiva gospo. Ravnakot sem povedal gospici Verdenovi, da naj obvesti njene sorodnike.

— Tako slabha je?

— Žalibog!

— In, ali ste gospici Verdenovi povedali, za kaj sem vas proučil? Mislim, namreč zaradi oporce.

— Sem povedal. Toda se je odločno protivila, da bi z gospo govorila o oporce, ker noče, da bi se v tem položaju razburila.

Gospa Marsalisa vzamhne z roko.

— Ali ste slišali, gospica Larsen? To je Gilda. Vso svojo bodočnost potavljajo na kocko, da svoji nepriznani rednici prihrani male smrtev strahu. Ako je že vzgojila otroka v upanju, da postane njen dedinja, naj bi tudi napravila oporoko. To sem ji povedala že pred boleznjico. In ako ji nikdo drugi ne pove, da je za to že skrajni čas, ji bom jaz povedala. Jutri zjutraj grem k njej, kajti nočej je nočen motiti in tedaj ji bom povedala, kaj je treba tako napraviti. Seveda ji bom, kolikor mogoče, prizanesljivo povedala, toda zgodilo se bo prav gohovo. Uboga Gilda ne sme zastonj prenašati tega smrtevnika.

(Dalej prihodnjič.)

Koledar l. 1934

Bomback piše o "BOULDER DAMU"; Troha govori o "DUHOVIH IN STRAHOVIH" ter o "KRIŽIH IN TEŽAVAH"; Rupnik pa klasično opisuje DOBO BLAŽENE PROHIBICIJE, — vse to poleg kratkih povesti, zanimivih spisov, gospodarskih in tehničnih razprav, najdete v letosnjem koledarju.

Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letosnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga pa naročite še danes.

TEH 160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POKLNA IN NASVETOV JE VREDNIH ZA VSAKEGA 50 CENTOV

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Razne vesti.

VLJUDNOST IZDALA ROPARJA

Dobra vzgoja se kaže povsod, celo pri ljudeh, ki so zaščiti med zločincem. Nedavno je stal pred sodiščem v Lyonu Frederie Masolmat, obožven roparskega napada. Moži pa tudi kot zločinec nikoli ni pozabil, da je sin v bistva občinskega svetnika.

Gilda nekaj časa zamisljena gleda pred se. Ako se ji zopet protivo, potem jo bo gospa zopet zmerjala in se bo razburila. To bi pa mogočo pospešiti njen konec.

Zato pravi tisoč:

O tem bova govorili, ko boš zopet zdrava, mama. Do tedaj se bom premislila.

Ker je do sedaj Gilda na taka vprašanja odgovarjala vedno z "ne", je bila gospa videla v njenih diplomatičnih besedah prvo znamenje popuščanja. In vsled tega postane nekoliko prijaznejša.

— Gilda, sedaj boš dobra in me ne boš več jezila.

— Jeziti te prav gotovo nikdar ne amaram, mama. Sedaj pa bi želela s teboj še nekaj govoriti. Ali misliš, da bodo tvoji sorodniki pustili da tvoj šestdeseti rojstni dan poteče kar tako, ne da bi te obiskali in se s teboj poravnali?

Gospo se zaničljivo nesmeje.

To je mogoče. Saj poskušajo vse, da bi dobili bogato dedičino. Toda zastonj se bodo trudili. Kakor hitro sem zopet zdrava, bom napravila oporoko — da — prav gotovo. Ti boš kot gospa Tribitzova pododova moje premoženje in moji dragi sorodniki se bodo od jeze razrgali.

— Veš kaj, mama, prav nič se ne bom čudila, ako sedaj pridejo vti Wiesbaden in se bodo skrneli s teboj pobotati.

— Mogoče! Toda, le naj pridejo, doslegli ne bodo ničesar!

— Toda poravnati bi se mogači z njimi.

Mislim, da se ne bo zgodilo. Saj se morem na nje vedno jeziti. Upam pa, da jim ne bo prišlo na misel, da bi me obiskali. Prišli bodo samo v upanju, da bom kmašu in brez oporce umrla. Toda te usnje jim ne bom napravila.

Gilda je dosegla, kar je hotela. Svojo rednico je pripravila na to, da pridejo njeni sorodniki. Več ni hotela.

Bohniči da predpisana zdravila in jo prosi, da poskuša zaspasti.

Predno pa se to zgodi, še vpraša staro gospo:

— Ali bom mogla na svoj rojstni dan, ko bom železala na divan, sprejeti gospoda Tribitz? Težko že čakam na njegove prijazne in ljubezljive besede.

Gilda ustane se zategnejo.

— Bemo videli, ako bo mogoče mama, — pravi tisoč.

— In gospa rares kmašu zaspri.

Gilda mirno sedi poleg postelje in čaka, da pride strežnica, ki bo mesto nječastila pri bolnični.

Pri tem mora vedno misliti na to, da so njene ure števe. Ta misel je izbrisala vse, kar je morala pred njo pretrpeti. Na nič drugega ni mogla misliti, kot da je bila njeni dobrotnica.

Kaj bo z njo, kadar ji omreje rednica, tega Gilda ni vedela. Na to sedaj tudi mi mogla misliti. Vse bo že kako prišlo.

Samo da gospa ne bi sponzula, da mora umreti. Tako strašno bi bilo gledati njen smrtni boj. Že samo misel na smrt jo je razburila do skrajnosti.

Gilda je v svoji srčni bojazni molila, da bi Bog njeni rednici dodeli mirno smrt.

*

Ko je zdravnik šel od Gilde, ga je prestregla gospa Marsalisa. Z Ofly je stala v veži, ko pride mimo zdravnika.

— Gospod doktor, kako gre gospoj? — ga vpraša.

— Ne dobro, milostljiva gospo. Ravnakot sem povedal gospici Verdenovi, da naj obvesti njene sorodnike.

— Tako slabha je?

— Žalibog!

— In, ali ste gospici Verdenovi povedali, za kaj sem vas proučil? Mislim, namreč zaradi oporce.

— Sem povedal. Toda se je odločno protivila, da bi z gospo govorila o oporce, ker noče, da bi se v tem položaju razburila.

Gospa Marsalisa vzamhne z roko.

— Ali ste slišali, gospica Larsen? To je Gilda. Vso svojo bodočnost potavljajo na kocko, da svoji nepriznani rednici prihrani male smrtev strahu. Ako je že vzgojila otroka v upanju, da postane njen dedinja, naj bi tudi napravila oporoko. To sem ji povedala že pred boleznjico. In ako ji nikdo drugi ne pove, da je za to že skrajni čas, ji bom jaz povedala. Jutri zjutraj grem k njej, kajti nočej je nočen motiti in tedaj ji bom povedala, kaj je treba tako napraviti. Seveda ji bom, kolikor mogoče, prizanesljivo povedala, toda zgodilo se bo prav gohovo. Uboga Gilda ne sme zastonj prenašati tega smrtevnika.

Ko se je mudil predsednik Roosevelt na počitnicah v Warm Springs, Ga., ga je obiskal nadomestujoči državni zakladničar Morgenthau.

(Dalej prihodnjič.)

MORGENTHAU IN ROOSEVELT

Ko se je mudil predsednik Roosevelt na počitnicah v Warm Springs, Ga., ga je obiskal nadomestujoči državni zakladničar Morgenthau.

(Dalej prihodnjič.)

KNJIGE VODNIKOVE DRUŽBE

<div data-bbox="580 8